

Det er det, vi fra vor Side — uden Vanskelighed — ere enedes om at tilbyde den højtærede Regering vor Bistand til, idet vi sige: Her er Odense-Programmets ene Alternativ: Valgkredsordningens Fastsættelse gennem en Grundlovsendring — det var det, vi talte om i 1905, men nu er der gaaet 5 Aar, og nu sige vi i 1910, at det kan være rigtigt og ønskeligt, at vi, samtidig med at vi fikser Folketingskredsenes Antal, ogsaa udvide Valgretten til Folketinget saaledes, at de 25-aarige herefter kunne stemme, at Kvinder kunne stemme sammen med Mænd, og at Mænd og Kvinder uden Hensyn til, om de staa i privat Tjenesteforhold, uden at have egen Dug og Disk, kunne stemme som andre myndige Statsborgere. Nu ligger der altsaa her et saadant Forslag paa Tingets Bord, de Herrer have stillet Underendingsforslag dertil, en i formel Henseende maaske uangribelig, men reelt set højt mærkværdig Fremgangsmaade. Det skal jeg ikke sige meget til, det er en taktisk Fremgangsmaade. Det ærede Medlem fra Kellestrup (Leth Espensen) havde Lejlighed til i Aarhus at udtale sig om taktiske Bevægelser. Han mente, at Folk ude omkring i Landet ansaa Taktik for Kæltringestreger. Dette at stille Underendingsforslag fra de Radikales Side er Taktik. Om det ærede Medlem fra Kellestrup mener, det er politiske Kæltringestreger, skal jeg overlade til hans egen Overvejelse.

De Herrer true og tale stærkt, højt og gribende til os: Husk paa Juni-Grundloven, den staa De Ansigt til Ansigt med i disse Ændringer, og naar De nu om lidt have stemt disse Ændringer ned, ville De igen staa overfor Juni-Grundloven paa alle Valgtribuner —, det maa dog vel være dens Spørgelse, naar vi først skulle have myrdet den. Jeg minder de Herrer om Udgangspunktet for denne Forhandling, som var Tilvejebringelsen af en Valgkredsordning, og det er den, vi her ville bidrage til at tilvejebringe sammen med en Udvidelse af Valgretten til Folketinget. Naar det er vundet, ere vi rede til, og saa ønske vi, om Forudsætningerne i øvrigt ere til Stede, at der efter Valgdagen staa et Folketing stærkere i sin Sammensætning og Sammenføjning end det nuværende, da at tage et Arbejde op for en videregaaende og dybtgaaende Grundlovsrevision, ja en dybtgaaende Grundlovsrevision — den ærede Indenrigsminister træder med Føje et Par Skridt tilbage i dette Øjeblik, fordi han ved, at jeg vil erindre ham om hans Tale den 11. November, da han erklærede, at Regeringen

kunde ikke i dette Øjeblik tage en dybtgaaende Grundlovsrevision op, thi det havde den ikke Kræfter til. Det er fuldkommen rigtigt, for det er det næste Valg, som skal give denne eller rettere en anden Regering et Flertal, som er stærkt nok — efter sin Art og Sammensætning — til at tage Arbejdet op for en Grundlovsforandring. Den nuværende Regering, afhængig som den er af Socialdemokraterne, formaar ikke med et 8-delt — eller i alt Fald meget delt — Folketing i Ryggen at tage en Kamp op med Landstinget. Men nu staa de Herrer af Regeringen ved vor Bistand med et Forslag, hvortil den største Højregruppe har sluttet sig, idet man i den største Højregruppe erkender, at her er et Forhandlingsgrundlag . . . (*Borgbjerg*: Det er en væmmelig Trekant) . . . Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds, som har bejlet til Højre i Uger og Maaneder, finder, at det er væmmeligt, at han ikke har faaet Held med sit Frieri . . . (*Borgbjerg*: Set fra Deres Standpunkt) . . . Det ærede Medlem maa lade mig om at belyse Tingene ud fra mit eget Standpunkt. Nu vilde han give min Tanke Udtryk, som han før vilde give et Højremedlems Tanke Udtryk med Hensyn til Ændringsforslag. Det ærede Medlem skal jeg nok komme til senere saadan en passant. Altsaa, her ligger nu paa Tingets Bord et Forslag, som vi have bidraget til at faa frem, et Forslag, der indeholder mere, end hvad den højtærede Konseilspræsident i sin Programtale krævede og forudsatte. Det er en Kendsgerning, som den højtærede Konseilspræsident, den ærede Regering og Regeringsgrupperne ikke kunne komme udenom, at det Forslag, der foreligger her, er mere, end Regeringen selv i sin Programtale krævede og forudsatte, det er et Forslag, som tillige ikke foregriber noget med Hensyn til den videregaaende Grundlovsrevision i Fremtiden, uden for saa vidt som det giver Forudsætninger for at kunne tage et Arbejde op, om fornødent med bedre Kræfter, end der raades over i dette Øjeblik. Det er en Kendsgerning, at Regeringen har faaet mere, end den forlangte den 3. November, da den fremstillede sig for det høje Ting. Men meget, siger man, vil mere have, og vi kunne føje til: Mere vil have endnu mere. Nu da der foreligger et Forslag, som rækker videre end det, de selv ønskede, kaste de sig med Begærlighed over den store dybtgaaende Grundlovsrevision, som den højtærede Indenrigsminister erklærede, at de ikke havde tænkt paa eller kunde tænke paa at ville tage op. Nu skulle vi pludselig ud i